

वा०श०

॥२॥

अशोकस्तवकरूपाअंगारायस्य ॥ अग्नेःसशब्दत्वादाह षट्पदस्वनएव निस्वनोयस्य ॥ पल्लवरूपाअर्चिषोयस्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ अयंहीति ॥ अयंकालोवसंतकालस्त
स्याममदयितायारुचिरइष्टः ॥ ३१ ॥ कोकिलैराकुलः सीमां वनसीमामंतोमध्यप्रदेशोयेन सः ॥ मन्मथायासेन कामपीडया संभूतो जनितोवसंतगुणैर्मदानिलपुष्पितका
ननत्वादिरूपैर्वर्धितः प्रज्वलितः ॥ ३२ ॥ नचिरादिव इदानीमेव ॥ अचिरादिवेतिपाठांतरं ॥ ३३ ॥ आत्मप्रभवः कामः ॥ भूयस्त्वं वैपुल्यं ॥ ३४ ॥ स्वेदसंसर्गः ॥ काम

स्वनंतिपादपाश्वेमेममानंगप्रदीपकाः ॥ अशोकस्तवकांगारः षट्पदस्वननिस्वनः ॥ २९ ॥ मांहिपल्लवताम्राचिर्वसंताग्निः प्रधक्ष्यति ॥ न
हितांसूक्ष्मपक्ष्माक्षींसुकेशींमृदुभाषिणीं ॥ ३० ॥ अपश्यतोमेसौमित्रेजीवितेस्तिप्रयोजनं ॥ अयं हिरुचिरस्तस्याः कालोरुचिरकान
नः ॥ ३१ ॥ कोकिलाकुलसीमांतोदयितायाममानघ ॥ मन्मथायाससंभूतोवसंतगुणवर्धितः ॥ ३२ ॥ अयं मांधक्ष्यतिक्षिप्रंशोकाग्नि
र्नचिरादिव ॥ अपश्यतस्तां वनितां पश्यतोरुचिरान्द्रुमान् ॥ ३३ ॥ ममायमात्मप्रभवोभूयस्त्वमुपयास्यति ॥ अदृश्यमानावैदेहीशोकं
वर्धयतीहमे ॥ ३४ ॥ दृश्यमानोवसंतश्चस्वेदसंसर्गदूषकः ॥ मांहिसामृगशावाक्षीचिंताशोकबलात्कृतं ॥ ३५ ॥ संतापयति सौमित्रे
क्रूरश्चैत्रवनानिलः ॥ अमीमयूराः शोभंते प्रनृत्यंतस्ततस्ततः ॥ ३६ ॥ स्वैः पक्षैः पवनोद्धूतैर्गवाक्षैः स्फाटिकैरिव ॥ शिखिनीभिः परिवृता
स्तएते मदमूर्छिताः ॥ ३७ ॥ मन्मथाभिपरीतस्य मम मन्मथवर्धनाः ॥ पश्यलक्ष्मणनृत्यंतं मयूरमुपनृत्यति ॥ ३८ ॥ शिखिनीमन्मथार्ते
षाभर्तारंगिरिसानुनि ॥ तामेव मनसारा मां मयूरोप्यनुधावति ॥ ३९ ॥

विकारजः तेन दूषयति मलिनीकरोति तादृशः ॥ यद्वा तं दूषयति नाशयति
मलयानिलसंबंधात् तादृशः चिंताशोकाभ्यां बलात्कृतं बलात्कृतपीडं चैत्रसंबंधी वनानिलः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शिखिनीभिर्मयूरीभिः मदमूर्छिताः मत्ताः ॥ ३७ ॥ अभि
परीतस्य व्याप्तस्य ॥ ३८ ॥ अनुधावति नृत्यप्रसंगेनापेगतां ॥ ३९ ॥

कि०कां०

॥२॥